

glad ved de ret velvillige Udtalelse, der kom fra den højtærede Minister, der talte paa Trafikministerens Vegne, angaaende en Klage over Forholdene ved Billetsalgsstedet ved Espergærde. Den højtærede Minister mente jo, at man maaske maatte gaa til at ophøje dette Billetsalgssted til Holdeplads. Jeg tror, at det er aldeles nødvendigt at gøre dette, idet Forholdene derude blive mere og mere fortvilede, og jeg synes, at man saa meget lettere maatte kunne gøre det, som Indtægten er stadig stigende derude. Den højtærede Minister oplyste, at der havde været Billetsalg for c. 12,000 Kr. i forrige Aar. Efter hvad der er meddelt mig — og jeg har Grund til at tro, at det er rigtigt — har Indtægten fra 1ste Januar i Aar til Dato været c. 17,500 Kr. Altsaa, hvis Forholdet er saaledes, hvad jeg ikke tvivler om, er det jo en meget betydelig Forhøjelse, og en Forhøjelse, som efter min Opfattelse maa gøre, at man i endnu højere Grad end tidligere søger at arbejde paa at faa dette Billetsalgssted gjort til Holdeplads. Jeg tillader mig at haabe paa, at det maa lykkes den højtærede Minister at faa den Modstand brudt, som Statsbanerne synes at gøre mod at faa det ophøjet til Holdeplads, og at vi inden ret længe maa være i Stand til at faa dette Forhold forandret og forbedret. Med Hensyn til Espergærde Baadehavn skal jeg sige, at jeg jo forrige Gang udtalte min Glæde over, at man vil gaa med til at yde et saa betydeligt Tilskud, som Tilfældet er, men at jeg tillige var meg t bange for, at det ikke vilde slaa til. Og jeg vil til Trods for den højtærede Ministers Udtalelse tillade mig at haabe paa, at det skulde kunne lykkes, omend paa en noget anden Maade, at faa Statskassen til at yde Fiskerne Hjælp ud over det her foreslaaede, saa at de kunne faa denne Havn forbedret. Med Hensyn til min Anke over, at man ikke havde taget Hensyn til Maskinofficerernes Forhold i vore Dampfærger og min Omtale af Maskininspektørens Stilling hertil, udtalte den højtærede Minister, at Maskininspektøren ikke var ansvarlig for de Forhold, der herskede hos Maskinofficererne eller for at Maskinofficererne muligvis vare blevne forfordelte, idet der var ansat en Maskininspektør. Det ved jeg meget vel, at der er, men denne Maskininspektør kan jo hos sine nærmeste Foresatte faa sine Indstillinger forkastede; jeg kan overhovedet ikke tænke mig, at Maskininspektøren skulde have undladt at sørge for, at ogsaa de ham underlagte Officerer fik noget Tilskud. Jeg er tilbøjelig til at tro,

at Maskininspektøren har gjort Forslag i saa Henseende, men at disse Forslag ere blevne underkendte. Der var saa et Par Spørgsmaal, som den højtærede Minister omtalte, og som han sagde vare saa specielt helsingørske Spørgsmaal, at han ikke kunde komme til Bunds i dem. Det forstaar jeg ikke rigtig, thi med Hensyn til det ene af disse Spørgsmaal viste den højtærede Minister i hvert Fald et Kendskab, som jeg ikke har haft. Han sagde nemlig, at den Strandsti, som var lukket, og som jeg ønskede aabnet, var en Kærlighedssti. Det maa den højtærede Minister være kendt med, det er jeg ikke. Er det saaledes, som han siger, maa han have bedre Kendskab dertil end jeg. Den ærede Minister udtalte, at han kunde have Lyst til at komme ud paa denne Strandpromenade, men under de nuværende Forhold vil jeg bestemt fraraade den ærede Minister at gøre Forsøg derpaa, thi Følgen vilde kun blive, at han blev anholdt og straffet efter Politivedtægten. Derimod vil jeg opfordre den højtærede Minister til, forinden han gør Forsøg paa at promenere dernede, at faa fjernet de Jernlænker, der spærre Stien. Vil han gøre det, skal han faa min Tak, og han vil sikkert ogsaa faa Tak derfor fra Helsingør i betydelig Udstrækning. Det andet Spørgsmaal, den højtærede Minister omtalte som specielt helsingørsk, er Spørgsmaalet om Havnepakhuset. Derom udtalte den højtærede Minister, at der for kort Tid siden havde været to Pakhuse ved Havnen, men at de vare omdannede til andet Brug, og at der altsaa ikke synes at være saa stærk Trang til at faa et Pakhus derovre. Maa jeg dertil sige, at skønt jeg har været kendt i Helsingør i en lang Aarrække, kender jeg ikke noget til, at der i den Tid har været mere end et Pakhus ved Havnen, og det var af en saadan Beskaffenhed, at det simpelthen ikke kunde bruges. Dertil kom, at det ikke laa ved Havnen, man kunde ikke undgaa at have Køretøj til at transportere Varerne derop, og hele Indretningen var i den Grad uheldig, at det slet ikke egnede sig til de nuværende Forhold. Det er Grunden til, at det blev forandret til andet Brug end Pakhus. Jeg skal imidlertid tillade mig at haabe paa, at den højtærede Minister, som det syntes at fremgaa af hans Udtalelser, vil have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold, saa kunde det jo være, at man kunde komme den Vej, som Ministeren antydede, at Staten anviste Pladsen, og at private byggede Pakhuset. Jeg skal gøre opmærk-